

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év június hó 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az *adócsalás büntette és más bűncselekmények* miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 12.B.532/2006/32. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlott börtönbüntetésének tartamát *3 (három) év 6 (hat) hónapra súlyosítja*. A felfüggesztésre vonatkozó rendelkezést *mellőzi*.

A vádlottat *4 (négy) év közügyektől eltiltásra is ítéli*.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2008. év január hó 14. napján kelt 12.B.532/2006/32. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése vétségében, valamint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében és ezért őt - halmazati büntetésül - 2 évi, végrehajtásában 5 évi próbaidőre

felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint 2.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés átváltoztatásáról, valamint a járulékos kérdésekről, és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére hosszabb tartamú, és végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett.

Fellebbezést jelentett be a törvényes határidőn belül a vádlott és védője is az ok pontos megjelölése nélkül, feltételezhetően felmentésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.220/2008. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hiányosan tárta fel a bűnösségi körülményeket, mivel figyelmen kívül hagyta a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyát, ezen belül is azt a tényt, hogy a vádlott a cselekményével az adóbevételt a minősítéshez megkívánt érték 30-35-szörös összegére követte el, ezért hosszabb tartamú végrehajtandó börtönbüntetést, és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását indítványozta.

A nyilvános ülésen az ügyész a bejelentett fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. A cselekmény elkövetési értékére figyelemmel végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

A védő felszólalásában a fellebbezését vagylagosan terjesztette elő. Elsődlegesen a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt. Ezen indítványának alátámasztásaként arra hivatkozott, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást az a tény, hogy a XY.Kft. ténylegesen fiktív cég volt, amely csak a számlák kibocsátására alakult. A védői érvelés szerint ennek a ténynek az ítéletben történő megállapítását cáfolja, hogy a XY Kft. mind a cégbíróságnál, mind pedig az APEH-nél bejelentkezett, így ténylegesen adóalany volt. Álláspontja szerint semmi nem igazolja azt a tényt, hogy a kft. cégbírósági bejegyzése szabálytalanul történt volna meg, hiszen a törzstőke tényleges befizetését igazoló dokumentumok eltűnéséből erre következtetni ítéleti bizonyossággal nem lehet. Álláspontja szerint a kft. tényleges létét és valós működését támasztja alá az a védői álláspont is, hogy a VPOP a XY Kft. tevékenységi körét export kereskedelem folytatására adta ki. A védő hivatkozott arra is, hogy a G Kft. részére a tényleges értékesítés megtörtént, amiből nyilvánvalóan következik, hogy eladását megelőző gazdasági események is valóságban megtörténtek voltak. Hivatkozott még arra is, hogy az ügyben eljáró könyvszakértők csak a vádiratban írt gazdasági eseményeket követő állapotot vizsgálhatták, és abból vonhattak le

következtetéseket a korábban történetekre, ez azonban kétséget kizáró bizonyítékként ugyancsak nem értékelhető.

Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla - az elsőfokú ítéletben rögzítettekkel szemben - azt állapítsa meg, hogy a XY Kft. ténylegesen létezett, és valós eladásokat foganatosított a vádlott felé. Ennek alapján pedig az adócsalás megállapításának, illetve a többi bűncselekményben a vádlott bűnössége megállapításának sincs helye.

A védő másodlagosan - ha a felmentésre irányuló álláspontjával az ítélet tábla nem értene egyet - az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. E tekintetben arra hivatkozott, hogy védencét a büntetőeljárás nagyon megviselte, pszichésen is, fizikailag is beteg lett azóta, és jelenleg is kardiológiai osztályon fekszik. Az eljárás megindulása óta a vádlott a törvényeket maradéktalanul betartja, így e tényekre, valamint a három kisgyermekes családi állapotára is figyelemmel vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása nem indokolt.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság által így megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól és csak kis részben - döntően elírások folytán - szorul helyesbítésre az alábbiak szerint:

Az elsőfokú ítélet 4. oldalán szereplő kimutatásban az

- 1999. október 1. napján kiállított számla bruttó értéke helyesen 67.347.750 Ft.,
- az 1999. december 20. napján kibocsátott számla Áfa tartalma pontosan: 11.464.273 Ft.,
- a 2000. február hó 22. napján kiállított számla nettó értéke: 43.793.791 Ft.,
- a 2000. április hó 4. napján kiállított számla bruttó értéke: 68.616.925 Ft.,
- a 2000. év április hó 12. napján kiállított számla nettó értéke helyesen: 62.668.204 Ft.,
- a 2000. év május hó 16. napján kiállított számla nettó értéke helyesen: 46.584.595 Ft.,
- a 2000. év december hó 21. napján kiállított számla nettó értéke helyesen: 48.812.764 Ft.,
- a 2001. év február hó 9. napján kiállított számla száma helyesen: 1002202.,
- a 2001. év március hó 22. napján kiállított 1002227. számú számla nettó értéke: 57.467.010 Ft.,
- a 2001. év április hó 2. napján kiállított számla Áfa tartalma: 1.005.612 Ft.,

- a 1002324. számú számla kiállításának dátuma helyesen: 2001. év augusztus hó 22. napja,
- a 2001. év november hó 5. napján kiállított 1002363. számú számla bruttó értéke: 65.677.269 Ft.,
- a 2002. év február hó 8. napján kiállított számla száma helyesen: 275967.,
- a 2002. év február hó 26. napján kiállított 275974. számú számla bruttó értéke: 62.744.075 Ft.,
- a 2002. év április hó 2. napján kiállított 275990. számú számla bruttó értéke: 18.218.244 Ft.,
- a 2002. év április hó 25. napján kiállított 0410003. számú számla bruttó értéke: 5.689.156 Ft.,
- végül a 2002. év május hó 15. napján kiállított 0410009. számú számla bruttó értéke helyesen: 26.862.244 Ft volt.

A fenti helyesbítések az APEH vizsgálati jelentésén és a szakértő1 által készített könyvszakértői vélemény egymással egyező adatain alapulnak.

Az elsőfokú ítélet 15. oldal utolsó bekezdés utolsó sorában a társasági adófizetési kötelezettségét csökkentő összeget összesen: 1.304.135.000 Ft-ra helyesbíti (a helyesbítés szakértő1 és szakértő2 szakértői véleményének egymással egyező adatán alapul).

Az ítélet 18. oldal 5 bekezdését azzal egészíti ki, hogy a XY Kft-t a cégbíróság csak mint export tevékenységet folytató céget jegyezte be.

Az ekként kiegészített és helyesbített tényállás már minden tekintetben megalapozott, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének részletesen és igen magas színvonalon tett eleget. Meggyőzően és elemző részletességgel indokolta meg, hogy a vádlott tagadásával szemben a bizonyítékok közül melyeket, mely részükben és miért fogadott el.

Részletesen indokolta meg, hogy a beszerzett és értékelt könyvszakértői vélemények adatait mely részükbe és miért fogadta el a tényállás megállapításának alapjául.

Helytálló az elsőfokú bíróság azon álláspontja, amely szerint a vádlott pontosan tudta, hogy milyen gazdasági ügylet részese. Tisztában volt tehát azzal, hogy a XY

Kft csak papíron létezett, gazdasági tevékenységet ténylegesen azonban nem folytatott.

Az elsőfokú ítéletben az erre vonatkozóan levont következtetések kifogástalan logikán alapulnak, és azokkal az ítéletábra is maradéktalanul egyetértett.

Az a körülmény ugyanis, hogy az első számlák kibocsátására hamarabb került sor, mint ahogyan a XY Kft a bankszámláját az OTP-nél ténylegesen megnyitotta, az a tény, hogy törzstőkéjét ténylegesen nem fizette be, hogy e kft. részére a vádlott minden esetben készpénzben egyenlítette ki az esetenként több tízmilliós nagyságrendű árú ellenértékét, továbbá hogy a pénz átadását a vádlott semmilyen módon nem igazoltatta le az eladóval, mind azt támasztják alá, hogy az XY Kft. csak a számlák kibocsátására alakult.

Továbbmenően ezt a következtetést támasztja alá az a vádlott által is elismert tény, hogy ő a XY Kft tagjaival nem, hanem kizárólag azzal a „Semír” nevezetű személlyel találkozott, aki egyébként a fürdőben történt megismerkedésük alkalmával rávette őt a Kft. megalapítására, és a számítógép alkatrészekkel történő kereskedelemre.

A közel 10 milliárd forint értékű alkatrészeknek a különböző bevásárlóközpontok parkolójában közvetlenül történő átvétele, és az árú azonnali továbbértékesítése a G Kft. felé - már az adás-vétel körülményeire is figyelemmel - az elsőfokú ítéletben levont következtetéseket támasztják alá.

A védelem nem tudott olyan érvet felhozni, az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységének bármely olyan súlyos fokú hiányosságára, vagy hibájára rámutatni, amely az elsőfokú bíróság ténybeli következtetéseinek megváltoztatását eredményezhette.

Összességében megállapítható tehát, hogy az elsőfokú bíróság tényekből levont következtetései logikusak, megalapozottak és igen részletesen megindokoltak, ebből következően minden tekintetben helytállóak voltak.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a vádlott cselekményeinek minősítése is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál értékelendő alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket tételesen és helyesen sorolta fel. Azoknak sem a kiegészítése, sem

a helyesbítése nem indokolt, hiszen a vádlott jelenleg fennálló betegségére vonatkozóan a védelem semmiféle igazolást nem csatolt be.

A bűnösségi körülmények értékelésekor azonban az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott javára szóló enyhítő körülményeknek.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az eljárás során nem merült fel a vádlott személyéhez köthetően olyan enyhítő körülmény, amely a kiszabott szabadságvesztés mértékének törvényi minimumban történő meghatározását és a végrehajtásának felfüggesztését indokolta volna.

Nyomatékosan kell ugyanis értékelni, hogy a vádlott hosszabb ideig, kiugróan magas értékre követte el a cselekményeket, továbbá azt a körülményt is, hogy az ilyen és ehhez hasonló cselekmények az elkövetéskor és jelenleg is igen elszaporodottak.

A vádlott a cselekmény elkövetését az eljárás során nem ismerte el és nem is bánta meg.

Emellett az sem elhanyagolható, hogy a cselekménnyel okozott adóhiány sem térült meg. Ilyen körülmények között az egyéni megelőzés céljainak előtérbe helyezésére nincs indok.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés mértékét a rendelkező részben írtak szerint felemelte, és a felfüggesztő rendelkezést mellőzte.

Az ítéltábla álláspontja szerint a cselekmény jellegére és a kimagaslóan magas elkövetési értékre figyelemmel ez a büntetés mindenképpen szükséges a büntetési célok eléréséhez.

A fenti indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla a vádlottat méltatlannak találta arra is, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért attól a Btk. 53., illetve 55. § (1) bekezdése alapján eltiltotta.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén, míg egyéb rendelkezéseinek helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, a 2008. év június hó 27. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 12. B. 532/2006/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5. Bf. 102/2008/5. számú ítélete folytán 2008. év június hó 27. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

, a 2008. év június hó 27. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: Udud Sándorné
bírósági ügyintéző